

Dansje in de kerk

De schilder Marius van Dokkum schildert hedendaagse taferelen met daarin een ondertoon die vraagt om te relativieren. Eén van zijn bekendste werken is wel “Dansje in de kerk” waar een klein meisje de ruimte neemt om een dansje te doen. Opvallend is hoe de ouderen daarnaar kijken.

Ook de kerkgang heeft een “break out” moment gekend. We vielen even helemaal op onszelf terug. Velen hebben de kerkdienst gemist, vooral de fysieke ontmoeting, andere vonden het wel okay. Kun je zelf bepalen wat je horen wil en wanneer? Bovendien lekker op de bank met koffie en koek.

Hoe mooi ook. Toch miste ik ook wel een paar dingen. In de eerste plaats is dat de lofprijzing tot God. Wij komen niet in de eerste plaats in de kerk om onszelf te vermaken, maar om God te eren, zich met Hem te verzoenen en om gewillig naar zijn woord te luisteren. In de tweede plaats de verbondenheid met de gemeente, we zijn geen toeschouwers maar lidmaten. We doen het samen en voelen ons verbonden met die grote messiaanse gemeenschap.

Het meisje in de kerk vraagt om ruimte om haar dansje te kunnen doen. Heel spontaan en heel creatief. Voor ons is deze tijd ook een tijd van bezinning. Hoe gaan we straks verder? Door al die verschillende diensten die we hebben gezien, hebben we ook veel ideeën opgedaan. Daar kunnen we iets mee. Crisis leidt vrijwel altijd tot verandering. Het is aan ons om daar aan een positieve draai te geven.

Ga nu alvast eens nadenken, hoe jij straks de kerkgang en je relatie met Jezus gaat invullen? En wat zijn jouw verlangens voor de christelijke gemeente en hoe deel je die verlangens met anderen?

Pieter Knijff